דרך מצותיך — איסור חילול השם

שלא לעשות דבר שיתחלל בו שם שמים, שנאמר ולא תחללו את שם קדשי (ויקרא כ"ב ל"ב) (רצ"ה): וענין חלול השם הוא הפך קדוש השם שנצטוינו בו שקדם ביאורו והעון הזה יחלק לג' חלקים כו' עכ"ל הרמב"ם ל"ת סי' ס"ג יעויין דבריו בחינוך שם: הנה ידוע דאא"ס ב"ה הי' ממלא כל החלל שעתה בו העולמות ואח"כ כשעלה ברצונו לברוא העולם צמצם א"ע ונעשה חלל ומקום פנוי ואח"כ המשיך קו וחוט מאורו שלמעלה מהחלל לתוך החלל ומן הקו הזה שרש כל האורות ומן החלל והרשימו שרש הכלים כו', ופי' צמצום זה אינו הסתלקות גמור ח"ו אלא שלא יאיר בגילוי רק בבחי' מקיף והוא ענין סוכ"ע הנק' קדש כמש"ל במצות קדה"ש והקו המאיר בגילוי הוא שרש ענין ממכ"ע וכבר נת' זה היטב במ"א. והנה ההמשכה זו של הקו הוא בחי' שם הוי' דהיינו צמצום והתפשטות והמשכה כו' שז"ס היו"ד והה"י והוי"ו כמ"ש ג"כ במ"א וה' אחרונה היא בחי' מקבל ההמשכה כו' וכל הרמ"ח מ"ע נקראים מצות הוי' שהם תלוים בש' הוי' להמשיך בו אא"ס מבחי' עצמותו ית' שלמעלה מעלה מן הקו וחוט והוא סוד האור שלפני הקו וכללות הענין שאא"ס ב"ה שהוא למעלה מעלה מן החכמה וההשגה יאיר ויתגלה בחכמה כו' וכנ"ל, ולזאת עכ"פ צריך ליזהר שלא לחלל שם שמים דהיינו שלא לגרום דבר שמונע התגלות אלקות שבעשותו זה ח"ו הרי מלבד שלא המשיך גילוי אא"ס הסוכ"ע להיות מאיר בממכ"ע ע"י מצות קדה"ש, ובביטולו אותה הרי גם ההארה דממכ"ע שז"ס הקו כנ"ל גרם ג"כ להסתלק מן הכלים כי ע"י העוונות ההם גרם מיאוס הכלים מלהיות בחי' השראת דממכ"ע בהם וכדכתיב עוונותיכם היו מבדילים (ישעי' נ"ט ב') ומפרידים בשם הוי' י"ה מו"ה ועשו עי"ז חלל ריקני מבלתי הגלות נגלות גם בחי' ממכ"ע שהוא הקו שנמשך לתוך החלל וממילא שא"א להיות גלוי אא"ס הסוכ"ע כי הרי הסובב מאיר בממלא וזה שמקדים הלאו דלא תחללו שם קדשי שלא לעשות דבר המפריד בשם הוי' דממכ"ע שהוא כלי לגלוי הסוכ"ע אזי יכול להיות אח"כ ונקדשתי בתוך בנ"י ע"י הטוב דמעשה המצות שממשיכים גילוי הסובב למטה כמו שאנו אומרי' בברכה שלפני המצוה אשר קדשנו במצותיו כו' וכ"ש ע"י קדה"ש וכמשנת"ל: